

Özü yıxılan ağlamaz

Ermənistan 30 ilə yaxın davam edən işğalçılıq siyasətinin peşmançılığını indi çəkməyə başlayıb

Postmüharibə dövründə sosial-iqtisadi sahədə üzləşdiyi tənəzzülün miqyası gündəgün artan Ermənistanda əhəlinin yoxsullaşması prosesi sürətlənməkdə, insanların maddi problemləri daha kəskin xarakter almaqdadır.

Buna əsas səbəb hökumətin bir tərəfdən müharibədə aldığı məğlubiyyətdən sonra hələ də özünə gələ bilməməsidirsə, digər tərəfdən ölkənin üzləşdiyi çətinlikləri aradan qaldırmaq üçün hər hansı proqram və ya planının olmamasıdır.

Sosial-iqtisadi vəziyyətin daha da pisləşməsi və qarşıdakı dövr ərzində üzləşdiyi

çətinliklərin miqyasının bir qədər də genişlənəcəyi gözlənilən Ermənistanda siyasi səhnədə də gərginlik durmadan artır. Belə ki, Litvaya səfəri çərçivəsində baş nazir Nikol Paşinyanın yerli erməni icması ilə görüşü zamanı səsləndirdiyi fikirlər İrəvanda müxalifət tərəfindən ciddi narazılıqla qarşılanıb.

Özü yıxılan ağlamaz

Əvvəli 1-ci səh.

Belə ki, baş nazir Vilnüsde etiraf edib ki, İkinci Qarabağ müharibəsindən yayınmaq üçün rayonlar geri qaytarılmalı idi: “Bu gün çoxları müharibəyə yol verməməkdən danışır. Anlamaq lazımdır ki, müharibədən qaçmağın yeganə şərti ərazilərin qaytarılması olub. Odur ki, müharibəyə yol verməmək üçün biz əraziləri qaytarmalıydıq. Ən azı 5 rayonu. Digər 2 rayon məsələsi başqadır. Əslində isə, gerek qeyd-şərtsiz 7 rayonu qaytaraydıq”.

Daha sonra Paşinyan Litvada erməni diasporu ilə görüşü zamanı səsləndirdiyi “Şuşa bədbəxt və qaranlıq şəhər idi” sözlərinin üzərində dayandığını qeyd edib: “Gəlin bu rəqəmləri müqayisə edək, yoxsa buna dəyməz? Bu suallarla nə axtarırsınız? Yoxsa sizə elə gəlir ki, Şuşada yalnız siz olmusunuz? Mən yox idim, başqa insanlar yox idi və heç kim orada vəziyyətin necə olduğunu görmədi? Sanki paralel

reallıqlarda yaşayırdıq. Bəli, dediklərim doğrudur”.

Görünən odur ki, Azərbaycanla sülh danışıqlarının uzadılmasının heç bir zaman ölkəsinə xeyir gətirməyəcəyini baş nazir daha yaxşı başa düşür. Ancaq unutmamaq olmur ki, 2018-ci ildə hakimiyyətə gələn Paşinyan Xankəndidə “Dağlıq Qarabağ Ermənistandır və nöqtə” ağılsız bəyanatını verərək sülhü deyil, müharibəni yaxınlaşdırmış oldu. Rayonları qaytarmaq əvəzinə, Tovuzla sərhəddə hərbi təxribatlara göstəriş verdi, o dövrün müdafiə naziri David Tonoyan isə Azərbaycanı “yeni ərazi uğrunda yeni müharibə” sərəm tezisi ilə hədələdi.

Litvada verdiyi açıqlamalarla Paşinyan, əslində, erməni cəmiyyətinin on illər boyu yanlış yolda olduğunu, Ermənistan rəhbərlərinin isə səhv strategiya seçdiyini bəyan etdi. Özü isə bir daha anladı ki, Azərbaycanda iqtisadiyyatın dinamik inkişaf etdiyini gören əhalinin qəlbində erməni siyasi və hərbi elitesinin çirkin daxi-

li və xarici siyasətinə qarşı dəhşətli bir nifrət var və əgər həmin elita işğalçılıq yoluna qədəm qoymasaydı, Ermənistan Cənubi Qafqazda Azərbaycanın sahiblik etdiyi global layihələrdən kənar qalmaq, hər il yüz milyonlarla gəlirdən, xoş güzərəndən və iqtisadi tərəqqidən məhrum olmazdı.

Yeri gəlmişkən, Ermənistanın iqtisadi böhrandan az da olsa qurtulmaq üçün digər ölkələrdən aldığı borclar da ilbəl artmaqdadır. Həmin borclar isə milyardlardır və söz yox ki, sabit iqtisadiyyatdan məhrum ac ölkənin borcları 20-30 ilə belə qaytarmaq ehtimalı sıfıra bərabərdir. Bu isə borc verən ölkələrin asılılığına çevrilmək, əksər müəssisələri və yüz minlərlə hektar məhsuldar torpağı hərraca qoymaq, əldə olub-qalanını dəyər-dəyməzinə satmaq və son nəticədə müstəqilliyi itirmək məcburiyyətində qalmaq deməkdir.

Elçin CƏFƏROV,
“Azərbaycan”